

Spørgsmaal, hvorvidt det er en berettiget Fordring, der er stillet til dem, berettiget ikke blot fra det lægevidenskabelige Standpunkt — det maae de selv være om — men berettiget fra Lovgivningens Standpunkt, fra den borgerlige Friheds og de øvrige civile og kommunale Autoriteters Rettigheds- og Myndigheds- Standpunkt, hvilket Alt ikke kan gives til Prits for et Skøn eller for en ivrig, men ucontrolleret og utilstrækkelig veiledet Myndighed hos Sundhedscommissionerne. Hvad den Garanti angaaer, der søges tilvelebragt ved at henvise Spørgsmaalet om Myndighedens Begrændsning til Domstolene, da skal jeg gjentage min Bemærkning om, at Mangelen ved Loven ikke saameget vil komme til at yttre sig som et Tyranni, som snarere i en utilstrækkelig Udøvelse af Loven, og at det ligesaa meget er Styrke som Begrændsning, jeg savner. Men jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at Domstolene ere pligtige til at betragte det Skøn, der er givet, som gyldigt, og kun at undersøge, om det strider mod Lovgivningen i Almindelighed, og navnlig mod denne specielle Lov. Nu gaae vi jo ud fra, at den bestaaende Lovgivning giver enten slet ingen eller i alt Fald en uklar og utilstrækkelig Veiledning. Jeg troer, at det er in confesso, at den nuværende Lovgivning ikke giver nogen Veiledning med Hensyn til Spørgsmaalet om Indholdet og Omfanget af Sundhedscommissionernes Virksomhed. Allsaa denne Henviisning hjælper ikke stort; thi det Gæste, der bliver tilbage, er et concret Skøn, om Beslutningen colliderer med et vist Forbud eller Paabud. Det er i denne Henseende, at jeg har gjort opmærksom paa — og hvad jeg har fremsørt, har jeg paa ingen Maade fremsørt som en ny Opdagelse, thi det er jo tilstrækkeligt antydet i Motiverne og udtalt af Justitsministeren ved Udkastets Forelæggelse — at der er en Mangel tilstede, som vi vel maae tage i Diesyn, inden vi kunne behandle Loven og give den vort Samtykke.

Madvig: Den Gjenstand, hvorom det foreliggende Lovudkast handler, ligger mig og min Erfaring fjernere; saa at jeg ikke gjerne vilde tale derom; men da jeg havde gennem-

læst Lovudkastet, opstod den Tanke hos mig, at det var en Lov, hvilken jeg, saaledes som den forelaa, maatte finde det betænkeligt at give mit Samtykke til. Jeg besluttede mig da til at see det an, om det, der væsentlig laa mig paa Hjerte, maatte blive udtalt. I det Væsentlige er nu det, som jeg havde, at bemærke, bleven udtalt, bedre end jeg kunde gjøre det og med mere praktisk Erfaring af den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kred (Rehmann); men der er dog nogle enkelte Bemærkninger, som jeg endnu har at gjøre. Med Hensyn til det formelle Spørgsmaal vil jeg endnu fremhæve, at det er mig ikke ganske klart, hvorledes den ærede Justitsminister tænker sig Sagen, idet det forekommer mig af det nu Antydede, at Meningen var den, at den provisoriske Lov skulde sanctioneres til endnu i nogen Tid at bestaae ved Siden af den her forelagte Lov; maafee har jeg taget feil, men det forekommer mig, at, hvis det er Meningen, saa er det ikke noget heldigt Forhold. Jeg troer, at man maatte see at bringe det dertil, at den provisoriske Lov forsaavidt den skulde bestaae, gik ind under denne Lov, saa at den provisoriske Lov aldeles bortfaldt. Hvad dernæst Sagen selv angaaer, da er der et Punkt, som jeg, naaget det allerede er omtalt, dog endnu skal dvæle et Øieblik ved, nemlig den Charakter, som denne Lov har. Idet nemlig alt det Væsentlige ved denne Sag er henviist til en Instruction, der skal gives, veed man ikke, hvad egentlig Loven indeholder; hvad der vil blive Virkningen af denne Lov, kan man slet ikke sige. At den nuværende Medicinallovgivning er utilstrækkelig, er allerede udhævet, ligesom det ogsaa er sagt i Motiverne, hvor det hedder, at der savnes i Lovgivningen faste og almindelige Bestemmelser om, hvilke Forhold der kunne ansees farlige for den offentlige Sundhed — og det er med Hensyn til et Punkt, som synes at maatte komme ganske særdeles i Betragtning, nemlig Bygningsvæsenet, sagt, at man endnu ikke har været istand til at tilendebringe Forberedelserne til en almindelig Bygningslov. Nu har den ærede Justitsminister i dette Øieblik sagt, at de paatænkte Instructioner endnu ikke vare udarbejdede, men at man tænkte